

ת"פ 5890/02/14 - מדינת ישראל נגד מרק משטקוב

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 5890-02-14 מדינת ישראל נ' משטקוב(עציר)

בפני בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מרק משטקוב (עציר)

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד נועה חסיד

ב"כ הנאשם עו"ד מרים בריינין ממשרדה של עו"ד צווטקוב

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

גזר דין

לאחר ניהול הליך של הוכחות הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה כדי לגנוב ואיומים.

עובדות האירוע פורטו בהרחבה בהכרעת הדין ותמציתן היא כי בתאריך 30/1/14 בשעות בוקר, בתחנת אוטובוס ביבנה, ניגש הנאשם למתלוננת, ילידת שנת 1946, שהמתינה בתחנה ולאחר דין ודברים עימה, שכלל התייחסותה לכך שהנאשם שרוי בגילופין, היכה אותה הנאשם באמצעות אגרופיו בגבה, תוך שגידף אותה, אחז בתיק שהחזיקה בידה וניסה למשוך אותו ממנה. ניסיונו של הנאשם לא צלח בשל שהמתלוננת אחזה בתיק בחוזקה.

למקום הגיע אזרח אשר נחלץ לעזרתה של המתלוננת ואף הזעיק את חבריו לעזרה ואלה ניסו לעכב את הנאשם עד להגעתה של המשטרה למקום. הנאשם פנה אל אחד מהם ואיים עליו כי יכה אותו.

התביעה הדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשיו של הנאשם והם הגנה על קניינו של הפרט, על שלמות גופו וכן הגנה על שלום הציבור.

לטעמה של התביעה מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית: מדובר בעבירות שבוצעו לאור יום בטבורה של עיר כנגד קורבן עבירה שאינה צעירה ועל מנת לבזוז אותה ולאחר מכן איים הנאשם לפגוע במי שנחלץ לעזרתה.

התביעה הדגישה כי בית המשפט העליון הורה לא אחת בפסיקתו כי יש להחמיר בענישתם של העוברים עבירות מעין אלה ואף תמכה טיעוניה בפסיקה שהציגה לבית המשפט.

לטעמה של התביעה משהיה הנאשם נתון להשפעת אלכוהול, הרי שיש ייחס למעשיו משנה חומרה וכן יש לייחס משנה חומרה לגילה של המתלוננת.

מתחם העונש ההולם לטעמה של התביעה נע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל לצד עונש מאסר מותנה, קנס משמעותי ביותר ופיצויים.

עוד הדגישה התביעה כי מדובר בנאשם שלא נטל אחריות על מעשיו וכן יש לזכור את עברו הפלילי המכביד, עונשי מאסר שהוטלו עליו בעבר ואף עונש מאסר מותנה שלא היה בו כדי להרתיעו מלשוב לסורו.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל ולהורות על הפעלת עונש מאסר תלוי ועומד נגדו במצטבר ובנוסף להטיל עליו עונש מאסר מותנה, קנס ופיצויים.

ב"כ הנאשם הדגישה כי מדובר בנאשם יליד שנת 1963 אשר לפני מספר שנים חווה משבר קשה בעקבות עלייתו ארצה ופרידתו ממשפחתו. לנאשם קשיים בקשר עם בתו, אשר תחילה חידשה עימו קשר ולאחר מכן ניתקה אותו בשנית ועתה נותר הנאשם בודד.

לטעמה של ב"כ הנאשם יש לזכור כי הנאשם פנה אל המתלוננת בעודו שיכור וכן כי האימים היו שלא על מנת לתקוף עוברי אורח אלא על מנת להתגונן מפני תפיסתו על ידיהם.

לטעמה של ב"כ הנאשם, הרי שמתחמי הענישה שהוצגו על ידי המאשימה גבוהים וניתן להסתפק בענישה נמוכה יותר אשר לא תפיג את תקוותו של הנאשם להשתקם לאחר תום ריצוי עונשו.

מעשיו של הנאשם חמורים ביותר.

עניינם תקיפתה של מתלוננת בת 68 ומשיכת תיק שהחזיקה ורק בשל אחיזתה העיקשת של המתלוננת בתיקה, נמנעה גניבתו על ידי הנאשם.

אלא שעל מנת לגנוב אותו, תקף הנאשם את המתלוננת באלימות בוטה וממשית שבאה לידי ביטוי בשימוש באגרופיו כלפיה.

על תופעה זו אמר בית המשפט העליון את דברו:

"מדובר בעבירה חמורה אשר הפכה להיות נפוצה בעת האחרונה כאשר היא מכוונת כלפי עוברי אורח תמימים אשר הולכים להם ברחובה של עיר ובמיוחד אמורים הדברים כאשר העבירה מתבצעת לרוב כלפי נשים המתקשות להתמודד עם מעשי האלימות המופעלים כלפיהן, ומכאן חובה על בתי המשפט לנקוט במדיניות ענישה מרתיעה במקרים כגון אלה"
ראה ע"פ 7720/05 אבו עראר נ. מ"י.

ראה גם: ע"פ 1938/13 גרבאן נ. מ"י; ע"פ 2579/12 אידריס נ. מ"י.

הגם שמדובר בעבירה של תקיפה לשם גניבה, הרי שהיא משיקה לעבירת השוד וככזאת יש לבחון אותה בבוא ביהמ"ש לגזור את דינו של הנאשם - ראה עפ"ג (מחוזי ת"א) 40939/03/11 מ"נ. שקלאר.

יש להדגיש כי לאחר התקיפה לשם הגניבה, משהגיעו אזרחים לחלץ את המתלוננת ולסייע לה וביקשו לעכב את הנאשם במקום עד להגעתה של המשטרה למקום, הוא המשיך בשלו ואיים באלימות אף על אחד מהם.

מתחם הענישה שהוצג על ידי התביעה הוא אכן מתאים וראוי.

הנאשם יליד שנת 1963 וצבר לחובתו שמונה הרשעות קודמות בעבירות רבות שמרביתן הינן עבירות של אלימות ואיומים.

לא אחת הוטלו על הנאשם עונשי מאסר לריצוי בפועל ואף עונשים מותנים ואף את העבירה נשוא תיק זה ביצע בעוד עונש מאסר מותנה תלוי ועומד נגדו.

הרשעתו האחרונה של הנאשם היא מיום 14/6/11 בשל עבירת איומים ואז נדון לעשרה חודשי מאסר לריצוי בפועל ולמאסר המותנה האמור.

נראה איפוא, כי מורא הדין אינו על הנאשם וההליכים הקודמים לרבות עונשים ואף עונש מאסר מותנה התלוי

ועומד נגדו לא הרתיעו אותו כלל ועיקר.

אף בענייננו לא נטל הנאשם אחריות כלשהי על מעשיו ואף לא הפגין אמפתיה כלשהי כלפי קורבן העבירה.

לא מצאתי לייחס לקולא את העובדה כי הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע המעשים ואף אני רואה זאת כהיבט לחומרה.

בוודאי שיש לראות כהיבט לחומרה את העובדה כי הנאשם בחר לתקוף מתלוננת מבוגרת בגילה.

לקולא ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם אך את נסיבותיו האישיות כפי שהוצגו על ידי באת כוחו וניתן לייחס להן אך משקל מסויים, אל מול המשקל המכריע במקרה זה של האינטרסים הציבוריים שבענישה.

אני גוזרת על הנאשם בגין העבירות בהן הורשע -

16 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים מתיק 10052/02/11 של בימ"ש השלום באשדוד באופן חופף ומצטבר לעונש המאסר בפועל שהוטל כך שהנאשם ירצה בסך הכל 20 חודשי מאסר בפועל שמנינם מיום מעצרו 30/1/14.

תשעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור הנאשם עבירה כלשהי שעניינה אלימות או איומים.

קנס בסכום של 1,000 ₪ או 8 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם בשני תשלומים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 15/12/14 והשני ביום 15/1/15 לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מידי.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצויים למתלוננת, עדת תביעה מס' 8, בסכום של 2,000 ₪. הסכום יופקד בקופת ביהמ"ש לטובתה של המתלוננת בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/2/15 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו יעמוד כל הסכום לפרעון מידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ט חשוון תשע"ה, 12 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.